

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Op een sabbat ging Jezus bij een van de leiders van de farizeeën thuis eten; zij letten scherp op Hem.

Omdat Hij zag hoe de genodigden de ereplaatsen uitzochten, hield Hij hun een gelijkenis voor: `Wanneer u op een bruiloft bent genodigd, ga dan niet op de ereplaats zitten. Misschien heeft de gastheer iemand uitgenodigd die belangrijker is dan u, en dan zal hij naar u toe komen en zeggen: `Sta uw plaats aan hem af.'" Vol schaamte moet u dan achteraan gaan zitten. Ga liever, als u ergens uitgenodigd bent, achteraan zitten.

Dan zal de gastheer naar u toe komen en zeggen: `Vriend, kom meer naar voren.'" Dat zal een eer voor u zijn in het oog van al uw disgenoten.

Iedereen immers die zich verheft zal vernederd worden, maar wie zich vernedert zal verheven worden.'

Hij zei ook nog, nu tegen zijn gastheer: `Wanneer u 's middags of 's avonds een feestmaal geeft, roep dan niet uw vrienden bij elkaar, of uw broers, of uw familie, of rijke burens. Die zouden u op hun beurt uitnodigen, om iets terug te doen. Nodig liever, als u een feest aanricht, armen uit, gebrekkigen, kreupelen en blinden.

Wat een geluk voor u dat zij er niets tegenover kunnen stellen.

Want het zal u teruggegeven worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.'

Zo spreekt de Heer

Homilie

"Ga liever, als u ergens uitgenodigd bent, achteraan zitten. Dan zal de gastheer naar u toe komen en zeggen: `Vriend, kom meer naar voren.'" Dat zal een eer voor u zijn in het oog van al uw disgenoten."

U staat er misschien niet bij stil maar dit is een zeer vreemde uitspraak van Jezus. Want als je Hem goed begrijpt dan moet je altijd beginnen met je bescheiden en nederig op te stellen zodat je aan het eind van de rit boven iedereen kunt uitsteken. Zoiets ruikt heel erg naar valse bescheidenheid. Hij geeft zijn leerlingen opdracht om de laagste plaats in te nemen, zodat de gastheer hen kan komen vragen om hogerop te komen. Zo zullen ze de achting van hun tafelgenoten winnen. Het is niet evident om deze strategie om de bewondering van anderen te krijgen te verbinden met het evangelie? Zeker niet met iemand als Jezus die ons op andere plekken in het evangelie constant voor ogen houdt om anderen te dienen in plaats van onszelf?

Maar naast valse bescheidenheid bestaat er ook zoiets als misplaatste nederigheid. En die is heel ongezond. Er zijn mensen die schijnbaar heel dienstbaar zijn en zich bijna altijd zelf op de achtergrond plaatsen maar intussen vinden dat ze veel te veel over het hoofd gezien worden en daar gaandeweg inwendig bijzonder nijdig en ongelukkig van worden. Jarenlang leken ze prima te functioneren en ineens haken ze dan heel kwaad af. Of je hebt ook mensen die nederig zijn, bijna kruiperig zelfs, omdat ze geen greintje zelfvertrouwen hebben en die ongelukkig worden omdat ze zichzelf een mislukking vinden. Of mensen die zo angstig zijn dat ze geen andere keuze hebben dan zich nederig voor te doen omdat ze bang zijn om hun handen uit de mouwen te steken of zelf beslissingen te nemen.

Maar als we dit evangelie goed willen verstaan dan is de diepe waarheid die erin zit dat wanneer we een ander dienen, we ook onszelf dienen. Wanneer we goed doen voor een ander, is dat iets waar altijd zelf baat bij hebben. En daar is niks verkeerd aan. Thomas van Aquino, een van de grote theologen van onze kerk, stelde dat wanneer we ervoor kiezen om iets goeds te doen, we die keuze maken omdat ons hart weet dat het goed voor onszelf zal zijn. Zelfs als de keuze die we maken moeilijk is en het opofferen van onze tijd en comfort betekent, is het doen van dat goede iets waar we baat bij hebben.

Extreem voorbeeld: een mens die zijn leven geeft om het leven van iemand anders te redden, dient uiteraard de mens die hij redt maar dient ook zichzelf. Want door zijn heldhaftigheid weet hij dat hij iets goeds en waardevols doet, iets dat terecht door anderen bewonderd kan worden. Hij weet dat zijn offer niet iets is dat anderen snel zullen vergeten. Minder extreem voorbeeld: Ouders offeren meestal alles op voor hun kinderen, maar dat doen ze ook voor zichzelf. De grootste voldoening die je als ouder kan hebben is te zien dat zoon of dochter opgegroeid is en succesvol, en tegelijk te weten dat gij als ouder ongelofelijk hebt bijgedragen aan het welzijn van uw kind. Of nog: Mensen die zich inzetten voor rechtvaardigheid in onze wereld, armoede bestrijden of structuren ondermijnen die geweld of haat in stand houden, doen zeker goed

voor anderen, maar ze doen ook goed voor zichzelf. Want uiteindelijk zullen ze weten dat hun leven is gegeven voor iets waardevols, iets dat een verschil heeft gemaakt.

Dus het goede dat we voor iemand anders doen, is ook altijd iets goeds dat we voor onszelf doen, en er is niets mis met het nastreven van dat laatste goede. Soms stellen we ons voor dat Jezus volgen een manier is om onszelf te ontkennen of onszelf te kleineren. Maar echt leerlingschap is er ten behoeve van de leerling zelf. Het is een manier om de discipel – om het met een bijbels woord te zeggen – te verheerlijken vanwege de goede dingen die hij of zij doet. Wij zijn Gods dochters en zonen en dus is het logisch dat God wil dat wij verheerlijkt worden, dat God wil dat wij groeien in onze goedheid en in onze eigenwaarde.

Nog eens samengevat: wanneer we een ander dienen, dienen we onszelf. Daarom schaamt Jezus zich er in het evangelie van vandaag niet voor om zijn leerlingen te vragen om in de achting van anderen te groeien vanwege de positieve keuzes die ze maken. We zouden ons er niet voor moeten schamen om onszelf te 'verheerlijken' vanwege de goede beslissingen die we nemen, zolang we die beslissingen maar om de juiste redenen nemen.

© Ronald Sledsens